

Hoş Geldin Son Bahar

– Ahmet Yüksel · 27 Ekim 2015

Hoş geldin, son bahar
Hoş, geldin.
Gelmeyi geldin' de, son bahar,
Biliyorum sen!
Bohçandaki acılarınla, ölüm tuzaklarınla birlikte geldin.
Her yıl, geldiğin gibi.
Bak, daha sen gelir gelmez, sert esmeye başladı rüzgârların
Yıkmadığı bent, söndürmediği ocak bırakmadı, yağdırdığın yağmurların.
Ve!
Ölüm kokmaya başladı, getirdiğin ölüm tuzakların
Oysa bohçan getirdiğin gibi duruyor daha.
Bak...
Kızarmaya, başladı
Sen daha gelir gelmez, düne kadar yeşil olan ağaçların yaprakları
Çoğaldı, evlerin hastaları.
Ölümün korkusu sardı, yeri göğü dağları.
Anlaşıldı son bahar, anlaşıldı
Yine, yakında!
Duyacağız evlerden gelen ağıtları ağlamaları.

Hoş geldin, son bahar
Hoş, geldin.
Geleceksin gelmeyi biliyorum'da, bu yıl sen birazcık geç geldin.
Eskiden!
Yağdı 'mı uslu, uslu yağardı, yağmurların
Ve her yağmurdan sonra, güneş açardı, çıkardı masmavi gökte gök kuşakların.
Değiştin sen, son bahar
Değiştin.
Herkes gibi, sen' de değiştin.
Eskisi gibi, usul, usul yağmaz oldu artık yağmurların.
Yağmurların, yağdıkça,
Köyleri evleri, altına alıyor, çamurların.

27 Ekim 2015-10-27

Ahmet Yüksel Şanlı er